

עפ"ג 11446/09/19 - סהר מזרחי נגד מדינת ישראל

שבית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט אריה רומנוב
כב' השופטת שירלי רנר

עפ"ג 11446-09-19

המערער	סהר מזרחי
נגד	ע"י ב"כ עו"ד דני בר דוד
המשיבה	מדינת ישראל
	באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת ג'ויה סקפה שפירא) מיום 23.6.19 בת"פ 57310-12-17.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן בתיווך לשוחד (שתי עבירות) ונדון ל - 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, 5 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 5,000 ₪. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.
2. המערער הועמד לדין עם נאשם 1, ששימש סופר דיינים בבית הדין הרבני האזורי בירושלים. בזמנים הרלבנטיים לאישום שימש נאשם 1 מזכיר הרכב הדיינים שדנו בהליך גירושין של בני הזוג ישראל פוקס וחנה טורנהיים, ובכלל זה היה אחראי על העברת בקשות לדיינים במהלך הדיונים ורישום פרוטוקולים, החלטות וצווים. ואלה המעשים: בסמוך לימים 22.10.14 ו - 23.10.14, קיבל המערער בשתי הזדמנויות שונות מישראל פוקס סכומי כסף בסך 1,000 ₪ כל פעם והעבירם לנאשם 1 כדי לקדם את ענייניו של ישראל בבית הדין. בהזדמנות נוספת אמר המערער לישראל לרשום את בקשותיו וכי הוא יעביר לנאשם 1. ישראל העביר למערער רשימה כאמור.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער עותר להקלת עונשו של המערער ולהמיר את עונש המאסר לריצוי בעבודות שירות בשל"צ. הסנגור טוען כי יש להפריד בין המערער לבין נאשם 1 ולערוך הבחנה מהותית בין השניים. המערער אינו עובד ציבור;

הוא לא ביקש ולא קיבל לידיו כל תמורה למעשיו; מעשיו בוצעו כדי לסייע לחברו שהיה במצוקה, מבלי שהפעיל שיקול דעת. לעומתו, הנאשם 1 ביצע את מעשיו כעובד ציבור במערכת המשפט ומעל באמון שניתן בו; הוא ביצע את מעשיו לשם בצע כסף וקבלת השוחד נמשכה על פני 8.5 חודשים, ללא קשר למערער, ויוחסו לו מספר עבירות של קבלת שוחד. מעשי התיווך של המערער נמשכו יומיים בלבד ויוחסו לו שתי עבירות בלבד. עוד נטען, כי מעשי המערער נעשו ללא תכנון ולאור פניית נותן השוחד אליו ובאופן אימפולסיבי. נטען, כי נאשם 1 נדון לעונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, ומשלא ערערה המשיבה על גזר דין זה, היה על בית משפט קמא לגזור את עונשו של המערער ביחס למעשיו של נאשם 1, באופן המקיים את כלל אחידות הענישה. עוד נטען כי לא ניתן ביטוי הולם בגזר הדין לשיקולי השיקום. נטען, כי במהלך חמש השנים האחרונות המערער מנהל אורח חיים יצרני, הוא מתמודד עם מצב כלכלי של חובות שצבר, והוא לא הורשע בביצוע עבירות נוספות. עוד נטען, כי יש להתחשב בכך שכתב האישום כנגד המערער הוגש בשיהוי של כשנתיים וארבעה חודשים מעת תחילת החקירה, ללא הסבר מצד המשיבה. המערער הודה במיוחס לו וניסה לקדם את ההליך המשפטי בעניינו. הוסף, כי המערער, עד היום, אמר כי לא הוא שהציע לתת שוחד ובסעיף 3 לכתב האישום המתוקן, זהות המציע נותרה עמומה. אמנם המערער שוחח עם נאשם 1, זאת על מנת לעזור למכר שלו, אך לא הוברר שהוא ביקש שנאשם 1 יעזור תמורת כסף. תיווך לשוחד אכן היה, אך בסעיף 3 לכתב האישום המתוקן לא נאמר שהמערער היה דווקא המציע, אף שהוא העביר את סכום הכסף.

ב"כ המשיבה הפנה לכך שמדובר במעשה חמור, וזהו לב העניין, ואין מקום להפנות אצבע מאשימה כלפי המדינה או כלפי גורמים אחרים. מדובר בתיק מורכב, שהוחזר לחקירות להשלמה ולאחר מכן הוגש כתב אישום. ההליך בבית משפט קמא ארך זמן מטעמים של גופו של עניין, בין היתר, לצורך הידברות. טענתו החדשה של הסנגור אין לה בסיס ובית משפט קמא לא אמר בגזר הדין כי היוזמה הראשונית להעברת הכסף הייתה מצד המערער דווקא. הפער בין המערער לבין נאשם 1 הנו עונש כפול במאסר ופי ארבע בקנס, כלומר יש אבחנה ביניהם, ולמערער, בנוסף, הרשעות קודמות. מדובר בעונש קל, בעבירה חמורה והעונש הוא ברף הנמוך. על כן, יש לדחות את הערעור.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה, כי הוא יליד 1972, גרוש ואב לחמישה ילדים, ללא מקום מגורים קבוע, עובד כעצמאי בתחום המסעדות. לחובתו 4 הרשעות קודמות מהשנים 2000-2003 בגין עבירות אלימות. ביחס לביצוע העבירות בתיק זה, הוא הודה בביצוען אך נטה לטשטש ולמזער את בעייתיות מעשיו, תוך מתן לגיטימציה להתנהלותו וביטול משמעותה הפלילית. שירות המבחן התרשם מקיומם של קשיים של המערער להפיק תועלת ממעורבות טיפולית ארוכת טווח. הומלץ להטיל עליו קנס, צו של"צ בהיקף של 280 שעות, מאסר על תנאי והתחייבות עצמית.

דין

5. דין הערעור להידחות.

כלל הוא, כי ערכאת הערעור אינה גוזרת מחדש את העונש, אלא בוחנת את סבירות גזר הדין של הערכאה

הדיונית, וכי התערבותה בעונשים שנגזרו שמורה למקרים חריגים בלבד, בהם נפלה טעות מהותית, או כאשר העונש שנגזר סוטה באופן קיצוני מרמת הענישה הראויה. לאחר בחינת טיעוני הצדדים, הגענו לכלל מסקנה כי דין הערעור להידחות, הואיל ולא נפלה כל טעות מהותית בגזר הדין.

לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, וכן, האחריות שלקח על מעשיו. כמו כן, יש להתחשב בכך שהמערער לא שלשל לכיסו רווח כספי כתוצאה מביצוע העבירות, וכי הקשר בין ישראל לנאשם 1, המשיך להתקיים גם ללא מעורבותו של המערער. מאידך, לחובת המערער נזקפת חומרת העבירות שביצע. מדובר בעבירות חמורות, הפוגעות בתפקודו התקין של השירות הציבורי ובטוהר המידות של המשרתים בו, ובמקרה דנן פוגעות באמון הציבור במערכת המשפט ומקימות חשש לפגיעה בטוהר ותקינות ההליכים השיפוטיים. אין מדובר באירוע חד פעמי אלא במעשים שחזרו על עצמם, ומכאן נשללת הטענה לאקראיות ולהעדר התכנון שבביצועם. כמו כן, מתסקיר שירות המבחן עולה כי בצד הודאתו של המערער במיוחס לו בכתב האישום, הוא מתקשה לקבל אחריות על ביצוע העבירות ומטשטש את חומרתן. עוד עולה כי למערער קושי להיתרם מהליך טיפולי שיקומי ארוך טווח, וניסיונות קודמים שנעשו בתחום זה לא הטיבו עמו. אכן חומרת המעשים בהם הורשע נאשם 1 עולה באופן ניכר על אלו בהם הורשע המערער, אך פער זה קיבל ביטוי סביר בענישה השונה שהושתה על השניים. לפיכך, בנסיבות דנן, העונשים שקבע בית משפט קמא מקובלים עלינו ולא מצאנו מקום להתערב בהם.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

המערער יתייצב לריצוי עבודות השירות, כאמור בחוות דעת הממונה, ביום 23/8/20.

ניתנה היום, כ"ט תמוז תש"פ, 21 יולי 2020, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

שירלי רנר, שופטת

אריה רומנוב, שופט

רפי כרמל, שופט, אב"ד